

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 14 (980)

Reede, 11. aprill 1980

XXXI aastakäik

Ideoloogiaotsus
praktikas

1979. a. aprillis toimunud üleliidulisest teaduslik-praktilisest konverentsist «Aktiivse eluhoiaku kujundamine. Kõlbelise kasvatuse kogemusi ja aktuaalseid probleeme» osavõtjale saadetud tervituses rõhutas seltsimees L. I. Brežnev järgmist. Kõlbelise kasvatuse arenguks ja kõlbeliseks täiustamiseks on loodud avarad võimalused, seisneb kõigi parteiorganisatsioonide, nõukogude ja majandusorganite, ametiühingute, komsomoli jt. ühiskondlike organisatsioonide olulisemaid ülesandeid selles, et kasvatada nõukogude inimesi kommunistliku ideelisuse, kõrgete kõlbeliste omaduste, sotsialistliku ühiselu normide ranget järgimise ning kodanlikku ideoloogiasse ja moraalsesse, ühiskonnastatuse käitumise ilmingusse, meie ühiskonnale võõrastesse pruukidesse leppimatu suhtumise vilmus.

I kursuse üliõpilane on juba täiskasvanud inimene väljakujunenud mina ning käitumisnormidega, mille ta on omaks võtnud elukeskkonnast. Kahjuks pole need normid aga sageli kooskõlas üldtunnustatud seisukohtadega. Teisest küljest — isegi igati tubli «rebane» peab viie aasta pärast asuma oma töökohale kõrgharidusega spetsialistile kohase kutse-eetikaga, autoriteetse, aktiivse eluhoiakuga juhina. Sel eesmärgil on instituudis välja töötatud üliõpilaste kommunistliku kasvatuse kompleksprogramm. Programmi üheks täitjaks ning kasvatustöö suunajaks on teaduskonna parteibüroo. Järgnevalt tooksingi mõningaid tähelepanekuid sellest tööloigust.

Väga suur osa kasvatusest on rühmajuhendajatel, kes tegutsesid nende poolt koostatud rühma tööplaani järgi. Kahjuks aga võib kohata ikka ja jälle plaane, mis pole kasvatavad,

KAS KASVATA DA VÕI LASTA KASVADA?

vaid lasevad tudengitel kasvada, kuidas juhtub. Olen nõus, et üksi keegi ideaalset tööplaani vaevalt suudab koostada, kuid selle poole püüdlemine peaks olema igaihe eesmärgiks. Plaanid kokkuseadmisel tuleks silmas pida asjaolu, et kasvatatavate puhul on tegemist «noorte vihaste meestega», kes protesteerivad energiliselt välismõjutuste vastu. Spetsialisti kujunemisprotsess peaks toimuma printsibiil tegevus — kogemus, ilma otseste nn. moraali lugemisteta. Kui efektiivne see on, sõltub just juhendaja oskusest tegevust planeerida. Tuleks kindlasti kasutada rühma aktiivi abi. Nii lisanduks plaanile altpoolt tulev varjund ning kirjapandu oleks ehk ka kergemini elluviidav.

Kuivõrd tähtis on kasvatustöö õige organiseerimine, nähtub NLKP Keskkomitee otsusest «Ideoloogiatöö ja poliitilise kasvatustöö edasiseist parendamisest». Kasvatustöö organiseerimisel ja läbiviimisel ei tohi olla vahet sõna ja teo vahel. Kasvataja peab olema ise eeskujuks. Kuna meil on kasvatajakas õppejõud-ektor ka oma loengutega, siis ei saa piiri tõmmata, kus lõpeb kasvatamine ja algab õpetamine. Eriti oluline, et lektor materjali esitamisel oskaks objektiivselt hinnata saavutusi käsitletavas valdkonnas ning püüaks esile tuua põhjusi, mis on tinginud antud olukorra. See välistaks ebakompetentsusest tingitud faktide väärat tõlgenduse ning aitaks noorel spetsialistil leida oma koha. Tahaksin juhtida tähelepanu veel ühele probleemile: kohusetunde kasvatamine. Sellega ei ole asjad veel kaugelki korras. Kohusetunde algab suhtumisest õppeülesannetesse ja õppedistsipliini ja lõpeb ühiskondlike kohustuste täitmisega. Üliõpilane, tulevane spetsialist, ei suuda ette kujutada, et tema kui tulevase juhi korraldusi eiratakse. Kes ei teaks vanasõna «Meest sõnast,

härja sarvist», kuid hinnates selle väljendi põhjal meessoost tudengite arvu teaduskonnas, tekib ilmne vastuolu statistikaga. Eriti torkab silma kohusetundetus ühiskondlike ülesannete täitmisel. Ürituse ettevalmistamisel saadakse eeldatavalt osavõtjalt vajalik nõusolek, kuid täitmisel selgub, et lubaja sugu on muutunud (siinkohal ärge örnem sugu kokkugu — naisterahvaste kiituseks peab ütleva, et vaata mata nende väikesele arvule teaduskonnas annavad nad oma meessoost kolleegidele lubaduse täitmisel silmad ette). Võidakse väita, et ühiskondlik ülesanne on vabatahtlik. Täiesti nõus. Aga kui oled juba lubaduse andnud, siis ka täida see, sest sinuga arvestatakse, sinule loodetakse.

Näiteid ei ole vaja kaugel otsida. Rahvamalev ja reididest osavõtt. Mehaanikateaduskonnas on 180 rahvamalevast. Kuus on vaja reididele 100 malevast, nii et reidil käia tuleb keskmiselt üks kord kahe kuu jooksul. Malevasse astumisel olid kõigil nende kohustused teada. Faktiliselt aga on märts esimese kuu peale oktoobrit, mil reidist osavõtjate plaan täidetud. Tänu sellele, et hakkasime ehitusteaduskonna eeskujul teateid edastama allkirja vastu. Kas tõesti on vaja laskuda bürokraatiase ja kasutada lisafunktsionääride abi, et lihtne mõiste KOHUSTUS oleks täidetud? Ilmselt peavad rühmajuhendajad oma töö organiseerimisel ülalkirjeldatud arvesse võtma.

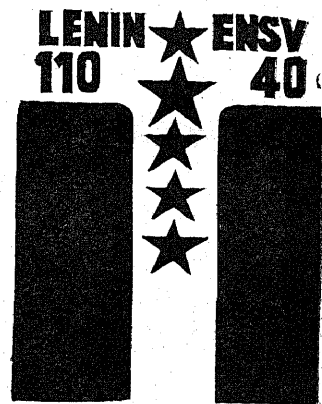
EKP Keskkomitee XV pleenumil ütles sm. K. Vaino, et negatiivsete nähtuste vastu võitlemise probleemid, kogu kõlbelise kasvatuse probleemide lahendamine üldse, on seotud inimeste vaba aja sisustamisega. Ega tehnikajaastul, eriti aga mehaanikul, vaba aega eriti palju olegi. On aga siiski küllalt, et aktiivselt pu-

hata. Statistika näitab, et mehaanikateaduskonna tudengitest ainult üheks pole mingit huviala ning nad ei tegele millegi muuga peale õppimise. Kuid ikka ja jälle tuleb ühiskonnast signaale, et seal seesama «aktiivne puhkus» liiga valjuhäälselt on muutunud. Siiski on nihet paremuse poole märgata. Midagi näitab seegi tõsiasi, et kui möödunud aastal võitis taidluskonkursist osa üheksa meie tudengit, siis tänavu ulatus meie taidlejate arv kolmekümneni.

Veel ühest «perekondlikust probleemist». Taas ühiselamud. Ükskõik kui suure algrakusega on tegemist — tuba, korrus või korpus, ikka on selles omad probleemid, mis on vaagimisel olnud mitmesugusel tasandil. Korduvalt ka meie teaduskonnas. Kõik arutlused lõpevad enamasti järeldusega, et ühiselamu mikroliima loomine sõltub ikkagi üliõpilasest endast, ta peab ISE tunnetama ühiselamu elureeglite täitmise vajadust. Kuid üliõpilane millegipärast ei tunnetata. Sellele osutab kas või see, et isegi majavanemate tasemel arvatakse, et ega ühiselamus nii hull polegi, võib elada küll. Samal ajal aga toimub ühiselamus ei tea kust hangitud esemete müük hulgi- ja tükikaupa. Ühiselamute külastajate arvu üle aga võiks nii mõnigi muuseum kadest tunda. Pole imeks panna, kui mõni külastajast siit või sealt meelega «suveniiri» kaasa haarab. Vaba aja veetmisega seotud liigsete detsebellidest oli juba juttu.

Ülalkirjeldatu on osa probleemidest, mis on meie teaduskonna parteibüroo ja dekanadi vaateväljas. Nende edukaks lahendamiseks aga on vaja kõike asjaosaliste aktiivset osavõttu.

Mehaanikateaduskonna
parteibüroo sekretär
JÜRI PAPPSTEL

Eile, 10. aprillil toimus TPI korraldamisel teaduskonverents, pühendatud V. I. Lenini 110. sünniaastapäevale ja Eesti NSV 40. aastapäevale.

Konverentsi programmis olid järgmised ettekanded järgmistelt esinejatelt.

PLENAARISTUNG. «Leninlike ideede alusel», rektor akad. B. Tamm. «Leninliku pärandi internatsionaalne iseloom», v.-õp. H. Vainu. «Sotsialistliku revolutsiooni leninlik teooria ja tänapäev», v.-õp. R. Mikenberg. «Üldise ja erilise dialektika 1940. a. revolutsioonis Eestis», dots. I. Jankovski. «ENSV rahvamajanduse täiustamise sotsiaal-majanduslikud tulemused», dots. L. Brutus. «ENSV töötajate elatustaseme tõus», dots. K. Kumm.

SEKTSIOONI ISTUNG. «Teine maailmasõda ja sotsiaal-poliitilised muudatused Baltimaades», prof. P. Larin. «Agrarühete iseloomust Eestis 1940. a. revolutsiooni eelõhtul», dots. A. Ruusmann. «Saaremaa ülesõit 1919. a. ja 1. detsembri ülestõus 1924. a. kui 1940. a. revolutsiooni teetähised», dots. A. Sunila. «Meremehed läksid rahvaga», prof. U. Taigro. «Ametiühingud sotsialistlikus üleshitustöös Eestis (1944—1950)», dots. N. Peder. «Linna ja kolhoosikilja šeflussidemet areng (1959—1970)», dots. J. Madis.

Lähemas on TPI komsomoli igakevadine suurüritus, tänavu pühendatud V. I. Lenini 110. sünniaastapäevale — RAHVASTE SÕPRUSE PÄEVAD.

Sõpruspäevade programmis on hulgaliselt toredaid ettevõtmisi: kohtumised külalistega, kontserdid, muud üritused.

Lähemat infot saab järgmisel nädalal vene keeles ilmuvast TP-st ja muidugi ka teadete tahvlitelt.

Trüki- ja kirjastusosakonna juhataja
LEMBI LOOPER

Määrus ja meie

NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu määrus «Kõrgkooli edasiarendamisest ja spetsialistide ettevalmistamise kvaliteedi parendamisest» esitab nõudeid ka TPI trüki- ja kirjastusosakonnale. Meie vahendusel jõuavad õppejõududest ja üliõpilastest lugejaskonnani rotaprinttrüki õppematerjalid ja teadustööde kogumikud, mille tehnilise teostuse ja plaanikohase ilmumise eest oleme vastutavad.

Kuuludes nende organisatsioonide hulka, kel on luba trükiste väljaandmiseks kirjastuste vahendusest, võib TPI kirjastada suurt teaduslikku ja praktilist tähtsust omavate teadustööde kogumikke, autoreferate, teaduskongresside ja -konverentside materjale, loengutekste, väiketiraažides õppevahendeid, samuti muud õppekirjandust

ÕPPEKIRJANDUST, TEADUSKOGUMIKKE...

(õppe-abimaterjalid, metoodilised juhendid, programmid, laboritööde juhendid), see moodustab suurema osa meie toodangust. Umbes 10% meie kogutoodangust kuulub pisitrukistele (nn. rakendustrükised).

Meie osakond on seotud ENSV Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeeriumi ning Riikliku Kirjastuste, Polügraafia ja Raamatukaubanduse Komiteega, kelle kaudu jõuavad meieni üleliidulise vastava komitee korraldused ning kes kinnitavad ja korrigeerivad meie väljaannete aastaplaane. Õppekirjanduse planeerimise eesmärgiks on anda üliõpilastele kehtivate õppeplaanide ja -programmide kohaseid teadus- ja tehnikateaduste arvustavaid õppe- ja metoodilisi tekste. Peetakse silmas kõrgkoolide erialavaldkondade varustatust õppekirjandusega ja dubleerimise vältimiseks ka riiklike kirjastuste õppekirjanduse plaane.

Tänavu 18. märtsil kiideti TPI nõukogus heaks ning võeti vastu 1981. a. väljaantava õppe- ja teadusliku ning metoodilise kirjanduse plaan. Vastavalt juhendile koostatakse õppekirjanduse ja teadustööde kirjastamise aastaplaanid kinnitatud perspektiivplaanide kuuluvate ning 1. märtsiks valminud käsikirjade alusel; siia kuuluvad ka kordustrükid.

Meile eraldatud limiidi kohaselt võisime planeerida metoodilist õppekirjandust 620 trükipoogna ulatuses (trükipoogen on 16 lk.). Loengutekstide, õppevahendite ja teadustööde kirjastamisel peame jääma 150 arvestuspoozna (s. o. umbes 180—190 trükipoognat) piiridesse, õppekirjandusele kuulub siit vaid 25 arvestuspooznat. Kõrgkoolide kirjastamis-aastaplaanide alusel koostatakse ENSV Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeeriumis koondplaan, mis esitatakse kooskõlastamiseks Riikli-

kule Kirjastuste, Polügraafia ja Raamatukaubanduse Komiteele. Teadustööid ja teoreetilise kallakuga õppekirjandust (loengukonspetsiit, õppevahendid) hõlmava plaaniosa (nn. A-plaani) kinnitab NSV Liidu Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeerium.

Olles seotud kindla trükilimiidiga ja materiaalsete vahendite fondidega, ei ole trüki- ja kirjastusosakonna töömaht viimastel aastatel arvuliselt nimetamisväärselt kasvanud. Võib isegi öelda, et tulevaks aastaks ettenähtu on trükikoja praegust töötajate arvu silmas pidades meie võimaluste lagi. Arvestagem, et peale oma instituudile tehtava näeb plaan ette anda kõrg- ja keskerihariduse ministeeriumile 200 trükipoognat, TPed-le aga 120 trükipoognat rotaprinttrükiseid.

Demokraatlik tsentralism ei lülita välja kohalikku omavalitsust ühes eriliste majanduslike ja olustikuliste tingimuste, elanikkonna erilise rahvusliku koosseisu jms. poolest erinevate piirkondade autonoomiaga, vaid, vastupidi, nõuab tingimata nii üht kui teist. Meil aetakse tsentralism alatasa segi omavoli ja bürokratismiga. Venemaa ajalugu pidi loomulikult põhjustama sellise segijamise, kuid marksisti jaoks

te, käi kuradile!» Ja tal on õigus.

1913
Teosed, 20. köide, lk. 28

Omajal ajal olid [...] deklaratsioonid, avaldused, manifestid ja dekreedid vajalikud [...], et rahvale näidata, kuidas ja mida, milliseid uusi ja ennenägematu asju me tahame ehitada. Kuid kas võib aina edasi rahvale näidata, et me ehitada tahame? Ei või! Kõige lihtsam tööline hakkab sel juhul meie üle irvitama. Ta ütleb: «Mis sa aina näitad, kuidas sa ehitada tahad, sa näita tegelikult — kuidas sa ehitada oskad. Kui sa ei oska, siis ei lähe meie teed üh-

LENINI SÕNA

te, käi kuradile!» Ja tal on õigus.

1921
Teosed, 33. köide, lk. 50

...ei tule tegelda tühja sõnakõlksutamise, vaid on tarvis hakata viivitamatult õppima, õppima tehtud vigade najal seda, kuidas võitlust paremini organiseerida. Me ei tohi oma vigu vaenlase ees varjata. Kes seda kardab, see pole revolutsionäär. Vastupidi, kui me tööliste avalikult ütleme: «Jah, me tegime vigu», siis see tähendab, et edaspidi need enam ei kordu...

1921
Teosed, 32. köide, lk. 452
Lodev väikekodanlik intelligent hakkab mis tahes korra-

lageduse ja pahega kokku põrgates virisema ja halisema, satub segadusse, kaotab enesevalitsemise, kordab iga kuulujuttu ja ägiseb rääkida midagi segast «süsteemi» kohta.

Proletaarlane (mitte oma endise elukutse, vaid tegeliku klassirolli poolest) alustab pahet nähes asjalikult võitlust: toetab avalikult ja ametlikult tubli töötaja Ivani kandidatuuri, soovib tagandada halva Pjotri, algatab kohtuasja lurbuse Sidori vastu, Titi protektsionistliku tegevuse vastu, Mironi kuritegeliku tehingu vastu — ja ajab seda energiliselt, kindlakäeliselt, lõpuni...

1921
Teosed, 45. köide, lk. 120

REPORTERI-MÄRKMIKUGA SUUSARADADEL

Suusahooaeg — 80. Alustagem tähtsaimast — TPI meistrivõistlustest. 5. märts, individuaalvõistluste päev. Täis veel täies võimuses, lund isegi linnatänavall, nii et rajameistritel polnud erilist raskust Harku metsa maha panna huvitav märkamute tõusude laskumistega võistustrass. Raja kõrgeim, ligi kolme-meetrine tõus oli sõelaks, mis tugevamad nõrgematest eraldas.

Suusa-amatsoone asus rajale 46. Distsantsiks sprintide sprint — 3 km. Nii lühike maa nõuab ülimalt keskendumist stardis ja ohtlike kurvidega lauskmadistsantsi äpardusteta läbimist. Paraku polnudki see nii lihtne, sest lumiste püksitagustega suusaneidusid oli finišeerijate seas küll ja küll. Suurepäraselt suutis raja läbida Pia Teder keemiateaduskonnast, tema võiduaeg 12.05. Ainult sekundiga kaotas talle noor lootus, tulevane majandusökonoomist Marge Järvsöo.

1. Pia Teder KO-61, 12.05. 2. Marge Järvsöo TI-21, 12.06. 3. Marje Rautsoo AA-41, 12.36. 4. Tiina Meres KU-81, 12.42. 5. Eve Lisman KU-81, 13.27. 6. Lea Korem KO-61, 13.34. 7. Saima Roosivall KO-41, 13.45. 8. Inna Floodorova KM-47, 13.50.

Siis asusid starti mehed, võistlusmaaks 10 km. Kui lõpetas mehaanik Sergei Hromov, oli asi lahtine — tagapool leidis veel võiduhimulisi. Sergei ainsana alla 30 minuti sõidetud aeg jäi aga ületamatuks. 19 sekundit kaotas talle Jüri Iljin ning minutiga Allan Toim, mõlemad ehitusest.

1. Sergei Hromov MM-67, 29.55. 2. Jüri Iljin ED-81, 30.14. 3. Allan Toim ET-62, 30.55. 4. Rein Irik LE-62, 31.21. 5. Kalev Lilbert KM-42, 31.36. 6. Aare Mets LE-61, 31.46. 7. Peeter Vahi EE-81, 31.48. 8. Reino Iljin ET-21, 32.02.

6. märts, teatesõitude päev. Paarikraadine pakane oli asendunud kerge sulaga. Võistkondadel jätkus nuputamist, missugune määrdekombinatsioon on parim.

Naiste 3x3 km. Rajale sõstis 10 võistkonda ning sõidu lõppedes jäi ülejäänutel vaid pead vangutada. Nüüd juba kolmandat aastat järjest võidutsesid kolm keemikut: Tiina Meres, Eve Lisman ja Pia Teder. Isegi väledajalgseid esimese kursuse majandustudengid Marje Posul, Anne Jaaska ning Marge Järvsöo ei suutnud nende hegemooniat murda. Parimat etapiaega näitaski Pia 11.53, veidi aeglasem oli Marge 12.22 ning kolmas tulemus elektroenergeetika ankrunaiselt Marje Rautsoolt 12.51.

1. Keemia, 38.30. 2. Majandus, 41.41. 3. Elektroenergeetika, 42.09. 4. Keemia II, 44. 06. 5. Majanduse II, 45.08.

Mehed, 4x5 km. 8 meeskonda. Polnud kahtlust, et esimeseks tulevad ehitajad. Nii oligi. Võistlus kulges nagu stsenariumi järgi. Juba suusastaadionilt lahkudes vedas Allan Toim võistlajaterivi pikaks ning esimese vahetuse lõppedes oli ehitajate edu teiste ees 1,5 minutit. Allani võistkonnakaaslastel Peeter Vahil, Reino ja Jüri Iljnil jäi üle edu vaid hoida. Sellega tuldi toime, sest finišis edestati teist kohta rohkem kui 6 minutiga. Parimad etapiajad tulid viimases vahetuses. Jüri Iljin 14.42 (E), Sergei Hromov 14.44 (M), Rein Irik 15.00 (L). Ehitajate esikoht oli igati välja teenitud, sest kolm järgmist tulemust kuulusid neile. Reino 15.03, Allani 15.18, Peetril 15.24

1. Ehitus, 60.27. 2. Elektroautomaatika, 66.28. 3. Mehaanika, 67.41. 4. Opejoud-teenistajad, 68.43. 5. Keemia 72.33.

Kohapunktide lihtselt selgus teaduskondade paremusjärjestus: K - 10 punkti, E - 9, L - 8, T - 7 M - 5, A - 5.

Järgmisel päeval oltid tugevama juba Otepääl. Ees ootas rüga väiksemad jõukatsumised, sealäl ag Eesti NSV kõrgkoolide meistrivõistlused. Meistrid pidid selgitama k slalomistid ning suusahüppajad kahevõistlajad.

Algatuses valiti TPedI lah-tised meistrivõistlused. Onnetu seks polnud aga TPedI baa sis Vana-Otepääl kõigile koha lesaabunule majutusruumi j nii õõbisid osa tipikaid hoopis ki Tehvandi hüppetorni all asu Järg 4. lk.

ÜHISELAMU. AASTAD. INIMESED. III

Savo Urke.

Vahur Dobrus.

Heidi Hiire fotod.

Ühiselamutega tegelevad inimesed on millegipärast ilma jäetud tähelepanust, mille nad on koormat kandes ära teeninud. On majavanem otseseks vahelüüks tudengite ja komandantide ja teiste ühiselamustantside vahel. Meie ühiselamute nõukogusid juhivad: I ü/e — Savo Urke, MT-61; II ü/e — Vahur Dobrus, LA-81; III ü/e — Ülo Reissaar, TP-41. Alljärgnevalt mõned majavanemate mõtted, kuuldud TP vestlusringis.

* Millega ei ole rahul majavanem?

S. U.: Ühiselamud on oma aja ära elanud (I, II). Klosetipotid lagunevad ja ummistuvad põhiliselt ülekoormuse pärast. Ka ei ole meil järjepidevat sanitaartechnilist hooldust. Remontima tullakse vaid siis, kui midagi on purunenud või keegi tõstab läärni.

V. D.: Milleks remontida ruume ja neid siis sulgeda? Tegutsatakse põhimõttel «kõik luku taha!». Aga kellele seda hoitakse? Ettepanek: ehitada WC-d samal põhimõttel nagu raudteestaamad, siis oleks tagatud nende alatine korrashoid.

S. U.: Meie ühiselamud on ülerahvastatud. Minu arvates võiks igas toas elada maaksimaalselt 2-3 inimest, siis peaks maja veel 10-15 aastat vastu. Seega tuleks tudengite arvu ühiselamutes vähendada 800-lt 500-le, mis on muidugi utopia, sest kõiki soovijaid tuleb maksimaalselt majutada.

V. D.: Isegi õppejõud ei tõsta hea meelega oma jalga meie ühiselamuisse, kasvõi korra-ki, aga meie tudengid peavad

seal veel elama ja hästi õppima!

* Kuidas on majanõukogude suhted komandantidega?

S. U.: Uute komandantidega meie majas on läbisaamine väga hea. Teisitimõtlejast ei ole seni olnud, loodame, et ei tulegi.

V. D.: Suhted on veidike ja head. Kuulatakse küll viisakalt ära, aga esineb vastuseis kõige uue vastu. Tundub, et komandandid töötavad liiga šabloonselt. Tudeng pole rahul komandandiga, komandant jälle tudengiga.

* Mõni sõna majanõukogudest.

S. U.: Majanõukogu põhiliselt karistab, rohkem oleks vaja anda majanõukogule premeerivat rolli.

V. D.: Korrusevanema ja tema abi võiks panna kahekesi tuppa elama, et luua neile tingimusi tööks ja kuidagimoodi stimuleerida ka nende tegevust nõukogus. Majanõukogud saaksid palju ära teha, kui majaelanikud ise kaasa aitaksid. Oleks vaja traditsioone, kuid meie tudengi passiivsuse juures on nende väljakujundamine vägagi raske. Ideid on palju, ellu viidud suhteliselt vähe.

S. U.: Kui tudeng saaks aru, mida tohib teha ja kui palju (mürtsu jne.), siis ei oleks ühiselamunõukogu sellisel kujul nagu praegu (ikka keelajana!) vajalik.

* Mida on tudengile ette heita?

V. D.: Tudengid ei taha isegi oma vähesed kohustused ühiselamutes (valve, kõõgi koristamine) täita.

S. U.: Tudeng avaldab küll valjul häälel oma negatiivset hoiakut mõningatesse probleemidesse, kuid ta ei väevu neid lahendama. Keegi ei taha endale võtta väikestki lisakoormust näiteks korrusevanema või mõne muu ametiga. Mõeldakse, et see töö on ainult majavanema ja majanõukogu kohustus. Aktiivsem pool kitsaskotade leidmisel ja likvideerimisel peaks olemas tudeng ise.

* Majavanema suhtumine karistamisse?

V. D.: Teatud piirini see aitab, hiljem on juba kurjast.

S. U.: Karistada tuleb konkreetse patu eest (valvest puudumine vms.). Suhtume tudengisse vist liiga leebelt. Näiteks TRU-s tegutses distsiplinaarkomisjon (sinna kuuluvad rektorraadi, komisjoni, a/ü komitee esindajad, komandandid jt.). Komisjon korraldab regulaarselt reide kõikidesse ühiselamutesse. Vahelejäätate karistuseks on ühiselamukohast ilmajäämine. Nagu kuulda, oli sel komisjonil tööd algul väga palju, praegu vähem. Seegi vist on mingi näitaja komisjoni tegevuse hindamiseks. Peaks ka meil midagi taolist organiseerima. Oleks vähemalt üks ja väga konkreetne organ, kes ühiselamutega tegutses. Praegu tundub, et tegelevad ja vastutavad kõik, seda aga, mida vaja teha, veeretatakse nagu palli järgmise vastutaja kätte...

ROHTU ÜHISELAMUTÕBEDELE!

* Efektiivne valve meie ühiselamutes?

S. U.: Lubade kontroll valve poolt oleks vajalik, eriti õhtuti pärast 18.00. Kontrolli organiseerimine on raske, sest tudengitel on põhimõte: mina lasen täna sind, sina homme mind läbi. Kui õõsel panna üks lukku, siis ei tuleks seda pärast 01.00 enam avada.

V. D.: Meie ühiselamus ei saa varem kui kell 21.00 lube kontrollida, sest avatud on ka raamatukogu ja arvutussaal, mida kasutavad kõik TPI tudengid. Õhtul aga oleks lubade kontroll praeguse korralageduse juures tõesti vajalik.

* Kas majanõukogu karistav funktsioon on ka nõukogu põhikirja järgi esmane?

Ühiselamunõukogude põhimäärusest: «Ühiselamunõukogud on koostatud organiseerima tubade, köökide, puhketubade, koridoride, sanitaarsõlmede ja teiste üldkasutatavate ruumide korrashoitu iseseisvdamise korras ja kindlustama tudengile normaalsed õppe- ja elamis tingimused, üldkasutatavate ruumide nõuetekohase sisustamise.»

S. U.: Kujuneb lihtsalt nii välja, sest teiste probleemide kallale ei saa enne asuda, kui kord on majas. Jooksivad küsimused (puhtus, korrarikkumised) võtavad liiga palju aega, ei jää mahti näiteks vaba aja organiseerimiseks. Tudeng vaatab elule liiga kitsalt (näeb majanõukogus ainult karistajat.). Nõutakse soodustusi, aru saamata, et midagi tuleb ka vastu anda — olgu selleks vähemalt või aktiivne osavõtt ühiselamus (ja eelkõige oma toas!) korra hoidmisest.

V. D.: Tudengi üldkehtivaid vaateid elule on väga raske murda. Kõik tahavad olla sõltumatud ja vabad, kuid tuleb tunnetada piire. Näiteks sessi ajal peale eksami purjus peaga juhtub, et karjutakse, lauldakse, kakeldakse, joostakse mööda maja, mõtlemata sellele, et kõrvaltoa elanikel on homme eksam.

Paremini teha saab väga palju, aga ühiselamu inimesed ise peaksid avaldama rohkem initsiatiivi. Majanõukogud, komandandid ja kõrgemal seisvat ins-tantsid peaksid ühte vankrit vedama. Kui suudame probleemidekera, mida seni veeretatakse ühest käest teise kätte, koos õigele poole veeretama hakata, võime leida rohtu paljudele ühiselamutõbedele.

Vestlusringis osalenute mõtted pani kirja a/ü komitee liige TOOMAS RIHVK EE-42

TP TOIMETUSELT

Teisipäeva, 8. aprilli hommik. Toimetuses heliseb telefon. Ehitusjaoskonna juhataja August Böstrov: «Oige nii kena, tulge vaadake ja aidake. Pange lehte, enam muidu ei saa...»

Lähem ja vaatan. Vaatamisväärsuseks on II ühiselamu tuba 438, mis peale komandandi

korduvaid palveid lõpuks ometi remondiks vabastati. Remonti tegema aga hakata ei saa, sest toapõrandal pole naljalt ruumi, kuhu astuda. Haldusprorektori abi Leontine Kuusk kommenteerib: «Eile oli siin veel hulllem. Täna on vähemalt üks prügikast sodi täis topitud.» Seda sodi aga on laiali veel ikkagi küll: leivatükid segamini suitsukõnidega, terve põrand on kõikvõimalikku olmeprahti täis, seina ääres bussiliini nr. 22 silt, (kuskilt ärandatud?), seinakapi uste taga avaneb veel hullem piit olmejäädikdest.

Mida arvavad 438. toa elanikud ARNO NIGUL (AY-61), TOIVO LUTS (AY-61), TOOMAS SEGER (AK-21), JÜRI PUDAN (AO-81)?

Ja veel toimetusest.

Majavanemate mõtteid kuulates ja varasematest kogemustest ühiselamuprobleemide valgustamisel jääb üha enam muljet, et probleem ÜHISELAMU sarnaneb lõputa laulule või vee tassimisele ämbriga, mille pole põhja all. Otsus järgneb otsusele, lubade kontrolli vajadusest on olnud juttu aastaid, kokkuvõttes aga muutub probleem järjest teravamaks. Milles on asi? Kas me siiski liialt ennatlikult ei pea KÕIKI üliõpilasi (s.t. ühiselamu elanikke) täiskasvanud inimesteks? Kõrvaltvaatajana tundub küll, et täiskasvanud on neist vaid osa — need, kes ka ühiselamut peavad kodus ja samas oskavad järgida seal just nimelt ÜHISELU norme. Kas panite tähele? — majanõukogude esimehed kasutasid oma jutus sageli väljendeid: «tudengid ei taha», «kui tudeng saaks aru», «tudeng ei väevu». Kõrvalt oli seda pisut kentsakaski kuulata: kas majavanem siis ise polegi tudeng? Praegu aga on lood vist tõesti nii, et majavanem PEAB end teistest tudengist, s.t. oma maja elanikust ja eriti tolest korrarikkujast kõrgemaks pidama. Vastasel juhul võib kogu majas kord sootuks kahe jalaga lonkama hakata. Kui ikkagi tudeng ei taha, ei väevu ega mõista, on üpris lootusetu rääkida üliõpilaste omavalitsusest ühiselamuse, ja arvata, et lõputu rääkimise ja paljalt nn. moraalset mõjutamisega saaks tudengi mõistma, tähtma ja väevuma panna. Kuna aga eksisteerib ka neid, kes vaatamata oma alkoholilembusele ei anna täiskasvanu (ja KÕRGHARIDUSE poole pürgija!) mõõtu välja, siis moraallugemisest lihtsalt ei piisa — nende suhtes tuleb olla märksa karmim kui seni. Ühiselamukohast ilmajäämine või ühiselamust väljaviskamine ei tohiks olla praeguse lõputuna näivate ühiselamuprobleemide juures nii harv nähtus. Kui sealjuures otsustajad nn. surnud ringi kardavad ja korrarikkujate ühiselamukohast ilmajäämine ka instituudist lahkimise kaasa toob, ei tohiks seegi olla kohutav õnnetus. Kõrgharidusel peaks siiski säilima hind, ja mõttetu on diplomiga kedagi või midagi petta, kõige vähem iseend.

? TUDENGIDISKO VANALINNAS!

Et mõeldudpühapäevases soovisaates räägitud jutt tudengite kooskäimis-, suhtlemis- ja tantsuhuvist ning vastavate võimaluste vähesusest (puudumisest?) ei jääks vaid järjekordseks kurtmiseks, on TÄNA, s.o. 11. aprilli õhtul kell 20 J. Kreuksi nim. Noorsoo Kultuuripalee hubases keldrisaalis Pikk 20 esimene õhtu tudengitele ja ainult tudengitele. Kavas taidlus (seekord veel mitte tudengitelt endilt), huvitav kohtumine, baar ja muidugi DISKO (kui selletal!).

Kui oled tulija, võta kaasa ÜLIÖPILASPILET ja ...stipi-päevgi ju täna. Ning veel. Kuna selle saali aknad on tehtud hämaral keskajal, mil tants ja pidu olid aristokraatlikult menuelikud, siis läheb tänapäeval seal pisut palavaks ning seda tuleks tantsurietuse juures arvestada.

Kuna tänases daatumis on ühe number ühe asemel juba kaks, siis võib seda teadet rahulikult uskuda. Aga et saali mahub TPI ballidega võrreldes ca 6 korda vähem tudengeid, siis — kes ees see mees!

RAIVO RAIDAM

PÄEVAD TÄIS SÕPRUST JA RÕÖMU

Algus 3. lk.

tudengitee algus kätte näidatakse. Üritus teenis teist eesmärki. Kõik esimese kursuse rühmad olid ette valmistanud umbes 15–20-minutilise kava näitamaks, et naljasoone poolest on ka nemad tudengi nime väärt. Oli üsna loomulik, et kõik ei kukkunud neil nii välja, kui sooviti, ja et see õhtu jäi kahvatumaks kui eelmised. Kõik said aru, et see on alles algus. Kui pärast etteasteid Kuningas rebased sisse õnnistas ja teaduskonna märgid pidulikult kätte jagas, arvas ta, et kõik kogemused tulevad aastatega.

Viimasel päeval tutvustati linna, tema suurepärase ajaloomuuseumi, lõuendpanoraami, mis jutustab 1943. aasta Dnepri lahingutest.

Depropetrovsk ületab nii maa-ala kui elanike arvu poolest meie Tallinna kolmekordse. Linn on ilus ja soojal ajal rohelust täis. Kõikjal nävate keskel ja äärtel on haljastad, puuderivid. Puud olid meile jaoks eksotilised — sihvakad ja majesteetlikud hõbepäplid, akaatsiad — kahjuks küll ei näinud me neid õites.

Dnepropetrovsk on tudengite linn. Siin on 8 kõrgkooli, peale ülikooli veel mäeinstituut, raudteetehnikum, ehitusinseneride, meditsiini, metallurgia, põllumajanduse ja keemia instituudid. Lisaks veel paarikümne tehnikumi ja üle kolme kümne tehnikakooli. Linnas võib nimetada ka kultuurikeskuseks. Lisaks loominguilistele liitudele, kirjastustele jms. on 6 teatrit, ligi 20 kino, üle 10 kultuurimaja, on muuseumi ja raamatukogusid.

Dnepri-käärne linn on ka suur tööstuskeskus. Üle 150 ettevõtte rohkem kui 700 tuhande töölisega. Kogu Nõukogude Liidus on tuntud siinsed

traktorid, kombainid, tööpingid, autode ja traktorite rehvid, torud, mäetööstustehnika, raadiod, külmkapid jne.

Avanes võimalus minna külla ka ukraina koduses. Kõikjal — nii kodudes, sööklates, restoranides kui kauplustes on näha puhtesarmastust. Perenaine palus meid ka peolauda, kus ootasid ukraina borš, plov, punane pipar, baklažaanid, seenekaste.

Viimane hüüumärgiga punkt pandi ühes kultuurihone banketisaalis, kuhu kogunesid õppejõud, peo organisatorid ja külalised.

Peeti veel kõnesid, esinesid päevade jooksul tuntuks saanud lauljad ja muusikamehed. Kui kõiki kutsuti viimasele tantsule, ei tahtnud kuidagi uskuda, et ongi lõpp.

Aeg läks, kuid mis siis jäi? Jäi muljetest ja naerust huu-gav ning pöörivat pea, plaksutamisest valusad peod, laulmisest kähe hää, aadressidest paks taskuraamat. Nüüd mõistsime, mis tähendas, kui Dnepropetrovski ülikooli hoonesse sisenedes meilt nõuti: «При входе предьяви юмор в развернутом виде!»

Omapäraseks pinge mahalaadimiseks sai aga fakt, et me jällegi määratud päeval ilma tõttu koju lennata ei saanud. Sõpruse tugevust aga kinnitas veelgi see, et meid ikka veel hästi vastu võeti, kui olime sunnitud ööseks ühiselamuse tagasi minema.

Koju jõudsimme alles järgmise päeva õhtul. Järelikult — kui soovid sõita kiiresti, siis sõida lennukiga, aga kui tahad jõuda õigeks ajaks, sõida rongiga.

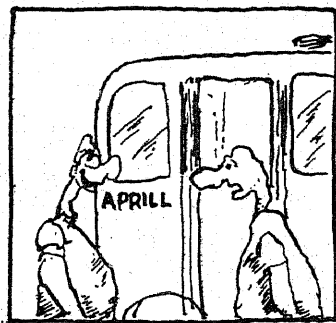
ODESSA MOSAIK

Algus 3. lk.

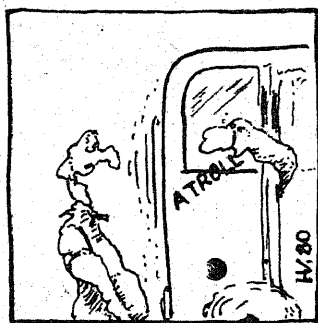
orienteerumise — ilma maja ning korterinumbrist teadmata leida üles see üks ja ainuõige koht. Imelik, leidisimegi! Ja veetsime meeldiva õhtupooliku perekonnas, kus meid võeti vastu ehtsa vene külalislahkusega nagu kauged-kalleid külalisi, kuigi neist ainult üks selleks sobis... Samal ajal sai teoks ka kultuuriprogramm: tutvusime vanavene kunsti ja tänapäeva muusikaga.

...Kevadpäevane päikesekül-lane taevas Moskva kohal oli

asendunud öiselt tähisega, tuled olid süttinud ja külm tänavale ning inimesed tuppä lastud. Asusime siidi järgi hotelli otsima. Selle leidisimegi, aga koos vapustavalt pika ootajate-hädaliste järjekorraga. Siis aga saime uue kinnituse vanasõnale: «Kus häda kõige suurem, seal abi kõige lähem». See tähendab, et üks põhimõtteliselt hea(?) inimene võttis meid õomajale. Muidugi nullistas see meil päevarahad, andis aga siiski õiguse tukastada horisontaalselt, tundes end sprotina õlis. Hommikul äratasid papagoie ja perenaine. Siia-sinna ja lennujama...

Joonistab HARVI VARKKI LA-81.

REPORTERIMÄRKMIKUGA SUUSARADADEL

Algus 2. lk.

vas majakeses. Sooja keskkütte-õhuga harjunud linnamehed ei kannatanud õist nullilähedast toatemperatuuri välja ja nii asutigi hommikul starti kõha, nohu ning kerge gripiga. Kohale saabunud EPA, TRÜ, Viljandi, Tallinna ning Otepää esindajate seas olid meie parimatena Pia 15., Marge 18., Marje 31. (osavõtjaid 47). 59 meesvõistleja seas olid Jüri 12., Allan 13., Rein 14., Reino 17., Peeter 18. Põnevaks, lausa traagiliseks kujunes järgmisel päeval toimunud teatesõit, kus meie I võistkond (Marge, Allan, Pia ja Jüri) kaotasid vahepeal välja-võideldud 4. koha alles viimasel 200-l meetril. 20 teateneliku seas olid TPI II 12. ja TPI III 13.

TPedi lahtiste võistluste raames toimusid ENSV kõrgkoolide meistri-võistlused slaalomis. Oli naistepäev, 8. märts. Tehvandi slaalomivõistluses võitis murdu huvilisi. Reporterimärgmik käes, tõttasime meilegi. Oli isegi üks slaalomist konservatooriumist, nagu hiljem selgus, hõbemedaalimees.

12 naisüliõppuri seas oli Krista Ühtigi pärast esimest laskumist teine, kaotades liidriile Ene Laanesele vaid 0,18 sekundit. Kõik pidi otsustama teine laskumine. Hoidsime hinge kinni, kui Krista startist välja vihises. Osavalt takistuste eest kõrvale põigeldes sõstis õbluke tütarlaps noolena allapoole, kuid... Jah, nii kaotatakse ka olümpiamedaleid. Vääratus poolel distantsil ja hinnalised sekundid olid kadunud. Ene TRÜ-st suutis aga teise sõidu veel nobedamini läbida ja nii tuligi Kristal leppida hõbedaga.

1. Ene Laanes, TRÜ, 31,79+29,82. 1.01,61. 2. Krista Ühtigi, TPI, 31,97+38,20. 1.10,17. 3. Pille Paal, TRÜ, 39,57+33,68. 1.13,25.

Meestest esines kõigutamatult rahuga Jaan Abram. Ülevallt alla jõudmiseks kulutas ta vaid 21,51 sekundit. Nii suurt kiirust ei suutnud arendada enam keegi. Üllatuslikult tuli teiseks Paap Kõlar, Konservatooriumi esindav ainuke talisportlane. 3. ja 4. koht olid jälle TPI päralt, need kuulusid vastavalt Erik Jürvistele ja Indrek Aarelaile. Kurvalt lõppes võistlus oma esimest slaalomistarti pidavale Tõnu Mürgile. Pärast esimest laskumist kindlalt liidrite hulka kuulunu komistas järgmises sõidus kannu juurikale. Tõnu kargas küll võistluste jätkamiseks kohe püsti, kuid kumbagi suuska polnud enam all... Au ja kuulsus ei jäänud perekonda siiski tulemata. Samuti esimest korda slaalomis võistlev Matti Mürk lõpetas sõidu küll ühel suusal, kuid 5. koht tugevas konkurentsis ei ole laita.

1. Jaan Abram, TPI, 21,51+22,92. 44,43. 2. Paap Kõlar, TRÜ, 25,73+26,11. 51,84. 3. Erik Jürvist, TPI, 27,97+29,56. 57,53. 4. Indrek Aarela, TPI, 30,03+31,45. 1.01,48. 5. Matti Mürk, TPI, 34,31+29,56. 1.03,87.

15.—16. märts, Kääriku mängud. Muidu nii huvitav võistlus oli plaanitud halvale ajale — olid ju kohe algamas kõrgkoolide meistri-võistlused. Elevust ei suutnud tekitada isegi külalised Vilniuse ja Moskva ülikoolidest, sest eesti tudengid võtsid seda jõukatsumist vaid luurena. Kavalamad võistkonnad, näiteks EPA ja TPEDI, jätsid hoopis tulemata. Meie parematest oli Pia 13. ja Reino 11., teatesõidus said naised TRÜ I, Moskva RÜ, TRÜ

II ja Vilniuse RÜ järel 5., ning mehed TRÜ I, Moskva RÜ ja TRÜ II järel 4. koha.

Ja siis, ja siis, ja siis: 17., 18. ja 19. märts, kõrgkoolide meistri-võistlused! Lõpuks ometi soosis ilm ka võistlejaid. Nii kena märtsikuud pole tükki aega olnud. Lagedal võis päikest võtta, lumi aga oli külm ja libisemine ideaalne. Pärastpoole läksid rajad küll jäisteks, nii et mäest alla kihutades hirmujudinad südamesse löid, see aga mürdamaehi ei heidutanud. Jätsime mäed sportlastele ja valsisime vaatluspaigaks palju ohutuma koha — suusastaadioni.

Esimene tipikas, kes starti asus, oli number 4 all võistlev Marje Possul. Tugevate paaristõugetega kadus sale suusasportlane mäenuki taha. Nii graatsilist pilti poleks osanud arvata. «Kas tõesti medal?» löi lootus põue. Kuid ei, hoopiski mitte. Oh sa poiss, missugune tähtsadsadu siis alles algas! Üksteise järel sõstsid rajale Pille Paal, Lea Gross, Tiina Rosenfeldt, Maret Ratt, meie Pia Teder, Marge Järvoos. Kui naised 8 km rajalt tagasi saabusid, polnud meie mõttet enam nii rõõsili-seid.

Võitjaks tuli Tiina Rosenfeldt Lea Grossi (mõlemad EPA) ja Pille Paali (TRÜ) ees. 13. oli Pia, ainult 10 sekundit kaotas talle Marge, 23. oli Marje Rautso. Meie neli neidu: Anne Jaaska, Marje Possul, Anneli Lepikson ja Helle Raag mahtusid kõik üheainsa 20 sekundi sisse, saades vastavalt 29., 30., 31. ning 32. koha.

Niisamasuguse tähesajuga tuli võistelda ka meestel. 20 km distantsi võitis Tõnu Sirel (TRÜ). Teiseks tuli Toivo Idavain (EPA) ning kolmandaks Ahti Kurvits (TRÜ). 16. oli Reino, 17. Kalev, 18. Jüri, 22. Heino Piirsoo, 25. Matti, 28. Allan.

Õhtupoolikul selgitati meistrid veel kahel alal. Kääriku spordisaali ja lasketiiru kogunemise VTK mitmevõistlejad. Meie tüdrukuid oli täpseima silma ja tugevaima käega Marje Possul. Suusatamises saadud nigelavõitu 32 punkti ei lubanud tal aga esikolmikusse pääseda. Ühtlaselt hästi kõigil kolmel alal esines Marge, saades hinnatava 7. koha. EPA tugevaimate vastu ei saanud aga keegi.

1. Matti Mõttus, EPA, 117. 2. Ülle Rikberg, EPA, 108. 3. Ülle Lelus, TRÜ, 102. 4. Marje, 83. 5. Marje, 80. 6. Pia, 60 punkti.

Meeste konkurentis tõi pisut rõõmu Jüri tulemus laskmises (84 silma), jäi küll alla paljude tüdrukute omalegi (nagu mees hiljem seletas, hambavalu pärast), kuid lõuatõmbamises saadud maksimumilähedane 24 korda oli jõukohane veel vaid Ralf Neemlaidile TPEDI-st. Seitsmendaks jäi 92 punkti kogunud Reino, kes täitis ka meistrikanidadaadinormi.

1. Mart Valksaar, TRÜ, 116. 2. Ralf Neemlaid, TPEDI, 111. 3. Jüri Iijin, TPI, 109.

Samal ajal klaarisid Apteekri-mäel omavahelisi arveid suusahüppajad ja kahevõistlejad. Konkurentsitul esinesid TPI liidrid. Mõlemal alal pani end maksma Eestis laiemalegi üldsusele tuntud kahevõistleja Matti Mürk. Tema oli ainuke, kes suutis sooritada ligi 40-meetri-seid kotkalende.

1. Matti Mürk, 200,4 punkti. 2. Andres Jõesaar, 169,5. 3. Tarmo Mägi, 168,3. 4. Kalev Liibert, 163,3. 5. Raivo Raidam, 161,3. 6. Mart Kallas, 156,4 (kõik TPI).

Kahevõistluse arvestuses polnud Matti esikoht siiski veel pä-

ris kindel. Üllatada võis hea suusatajana tuntud Kalev Järvoos, misel päeval, meeste 15 km distantsil, alustaski Kalev raevukalt, kuid Kääriku mägisel rajal ja kohtunike stopper olid halastamatud. Vajaliku 3 minuti asemel suutis Kalev Mattilt tagasi võidelda vaid... 44 sekundit.

Kui spetsiaalhüpetes olid kuue-parema seas kõik tipikad, siis kahevõistluses koosnes tipikatest esinelik, ning kui Mart Kallas poleks katkestanud, saanuks TPI koguni viisikvõidu. Meie sportlaste edule aitas kaasa kindlasti ka see, et ühestki muust koolist keegi ei julgenud Apteekrimäest alla hüpata.

1. Matti Mürk, 417,7 punkti. 2. Kalev Liibert, 395,1. 3. Tarmo Mägi, 318,8. 4. Raivo Raidam, 206,1 (kõik TPI).

Kuid pilvedelt maapinnale tagasi! Juba mainitud 15-l kilomeetril ei antud meile jälle mingit sõnaõigust. 44 osavõtja hulgast sai juba teise esikoha. Tõnu Sirel, tema aeg 45,00. Esitosina piirimaale, nimelt 13-ndaks jõudis Reino, aeg 50,27, 3 sekundiga kaotas talle Allan. 20-ne parema hulka pääses 18-na veel Kalev. Katkestajate hulgas oli suusakepi murdunud Jüri, starti jäätis tulemata: haiguse küüsis vaevlev Rein.

Parima koha tipikatest saavutas hoopis õrnema soo esin-daja. Hästi sõitis 5 km Pia, tema oli meie omadest ainus, kes esikolmikusse pääses. Võitis järjekordselt Tiina Rosenfeldt, Pia oli 9., Marge 16. Võistluste viimane päev oli teatesõitude pä-ralt. Naised, 4x5 km. Marge avatapi 4. kohta ei suutnud mõlemad Marjed hoida ja nii langeti koguni kuuendaks. Pia tubli sõit tõi naiskonna siiski 5. kohale. Võidutses TRÜ I EPA I ja TRÜ II ees.

Meeste 4x10 km. TPI pani välja kaks võistkonda. Paraku jättis Kääriku üldsegi tulemata TPI meister Sergei Hromov. Nii pidi meie esindusmeeskonnas starti asuma poolhage, kõhuvalude käes vaevlev Rein. Tagajärjeks oli see, et kui staadionile hakkasid jõudma esimese vahetuse väsinud sõitjad, polnud meie meest veel näha. Venis neli pikka, igavikuna näivat minutit, siis saabus väsimusest tuikuv Rein. Lausa üliinimliku pingutusega andis ta teate üle Allanile. Läks lahti kohutavaks tagaajamiseks — ees oli ju kaheksa tugevat meeskonda, nende seas ka TPI II esindus. Just omavaheline konkurentis sundis Allanit, Reinot ja Jürit sõstma pealtnäha mõttetuna näivas-se tagaajamise. Kuid kogu võistkonna ühise pingutuse tulemusena suudeti lausa viimas-tel tõusudel välja võidelda tubli 4. koht. Ettepoole jäid vaid TRÜ, TPEDI ja EPA esindusmeeskonnad. TPI II jäi seits-mendaks.

Kui kogu lugu arvude keelde ümber panna, on asi tõsine ja mu-rettekitav. Lõplik paremusjärjestus: TRÜ 704, EPA 595, TPEDI 352, mees-tagastõuliku punktisumma 210. Kuid arvud jäävad siiski vaid arvudeks. Nii nagu iga sõduri seljapaunas lebab marssalikepp, mölgub ka iga tipika mõtteis kõrgkoolide meistri-tiitel. Tugevate kehakultuuriteadus-kondadega võistelda on tõesti raske. Ometigi jääme meie, reporterimärk-mikuga mehed, lootma, et kunagi, võib-olla tuleval, võib-olla ületule-val aastal lelab keegi meie omadest-ki marssalikepi.

Reporterimärgmikku hoidis JÜRI RASS ED-81

NB!

16.—18. aprillini toimub TPI UTÜ XXXII konverents. Töötab 32 sektsiooni, kavas on 492 ettekannet. Konverents lõpeb reede õhtul rektori vastuvõetuga.

Raamatusõprade klubi tähis-tab rahvakirjanik ERNI

KRUSTENI 80. sünnipäeva kir-janduslik-muusikalise õhtuga Taidlejate Majas 23. aprillil kell 18.

Raamatukogus on välja pan-dud ca 200 raamatut teadus-tööst TEADA, MÕELDA, UURI-DA, AVASTADA. Väljapaneku-ga võib tutvuda 30. aprillini.

Nädal tagasi toimus tradit-siooniline kohtumine Rakvere koondise ja TPI õppejõudude vahel sulgpallis. Võitis Rakvere 7:5.

Kohtuti meie instituudis. Kü-lalistele näidati meie maja, rää-giti õppetööst.

TALLINNA POLITEHNIK
ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Южислуж», Никсе, 40/42. Toimetuse address: 200026 Tallinn, Väljatule tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакции: 200026 Таллин, Эжигатая тее, 5, ТПИ, 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

MB-04628
Tell. nr. 1358
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK